

Cristina Pérez / Colombia

IMATGES I MOVIMENT IMÁGENES Y MOVIMIENTO

Per als indígenes arhuaco, Nabusimake té un significat especial. Aquesta població de la idíl·lica serralada Nevada de Santa Marta (Colòmbia), situada a més de cinc mil metres sobre el mar, és el centre de reunió de la seva gent quan han de tractar assumptes comunitaris o celebrar alguna cerimònia. Les creences dels arhuacos estan imbuïdes d'un profund respecte envers la vida humana i el seu entorn natural.

El mes de febrer passat, la fotògrafa mallorquina Cristina Pérez, bona coneixedora del lloc, i el colombià Giuliano Cavalli, dugueren a terme diverses activitats per satisfer la curiositat que sentien els arhuacos per la manera de viure occidental i per la tècnica de la fotografia.

Sota el reclam *Cine en la Sierra*, projectaren els documentals *Baraka*, *Koyaanisqatsi* i *Powaqqatsi*, per tal que els arhuacos es fessin una idea sobre la vida moderna i el seu impacte en el medi ambient. L'exposició *Momentos* mostrà imatges dels habitants de la zona durant els últims 10 anys, i el taller *Cámara Oscura* va permetre als nins construir-se les seves pròpies càmeres, fer fotos i observar-ne els resultats.

Para los indígenas arhuaco, Nabusimake tiene un significado especial. Esta población de la idílica Sierra Nevada de Santa Marta (Colombia), situada a más de cinco mil metros sobre el mar, es el centro de reunión de sus gentes cuando han de tratar asuntos comunitarios o celebrar alguna ceremonia. Las creencias de los arhuacos están imbuidas de un profundo respeto hacia la vida humana y su entorno natural.

El pasado mes de febrero, la fotógrafa mallorquina Cristina Pérez, buena conocedora del lugar, y el colombiano Giuliano Cavalli, llevaron a cabo diversas actividades para satisfacer la curiosidad que sentían los arhuacos por el modo de vida occidental y por la técnica de la fotografía.

Bajo el reclamo *Cine en la Sierra*, proyectaron los documentales *Baraka*, *Koyaanisqatsi* y *Powaqqatsi*, para que los arhuacos se hicieran una idea sobre la vida moderna y su impacto en el medio ambiente. La exposición *Momentos* mostró imágenes de los habitantes de la zona durante los últimos 10 años, y el taller *Cámara Oscura* permitió a los niños construirse sus propias cámaras, tomar fotos y observar los resultados.

Save the Children / Anna Kari / Uganda

REESCRIGUEM EL FUTUR REESCRIBAMOS EL FUTURO

Quan esclata una guerra, el sistema educatiu sol ser un dels primers que s'esfondra. Les inversions destinades a l'educació es desvien per pagar les accions militars, les escoles són ocupades pels combatents o destruïdes, i moltes famílies han de fugir i instal·lar-se en camps de refugiats; mentrestant, les que queden, o no poden afrontar les despeses escolars i necessiten que els nins ajudin a casa, o temen que els nins sofreixin agressions de camí a l'escola.

Paradoxalment, l'educació és l'arma més poderosa per a la protecció dels nins i les nines en zones de conflicte, ja que els permet aprendre a defensar-se de perills com el reclutament, les mines antipersones i el VIH/SIDA. L'educació, a més, pot contribuir a la solució de conflictes, afavoreix la tolerància i el respecte dels drets humans.

A través de la campanya mundial *Reescriguem el futur*, l'organització Save the Children aspira a proporcionar educació de qualitat a vuit milions de nins que viuen en països afectats per conflictes armats d'aquí al 2010. Aquesta organització demana també que la comunitat internacional inclogui l'educació com a part de l'ajuda humanitària en situacions de crisi.

Cuando se desata una guerra, el sistema educativo suele ser uno de los primeros en venirse abajo. Las inversiones destinadas a la educación se desvían para costear las acciones militares, las escuelas son ocupadas por los combatientes o destruidas, y muchas familias deben huir y asentarse en campos de refugiados; mientras que las que permanecen, o no pueden afrontar los gastos escolares y necesitan que los niños ayuden en casa, o temen que los niños sufran agresiones de camino a la escuela.

Paradójicamente, la educación es el arma más poderosa para la protección de los niños y niñas en zonas de conflicto, pues les permite aprender a defenderse de peligros como el reclutamiento, las minas antipersonales y el VIH/SIDA. La educación, además, puede contribuir a la solución de conflictos, favorece la tolerancia y el respeto de los derechos humanos.

A través de la campaña mundial *Reescribamos el futuro*, la organización Save the Children aspira a proporcionar educación de calidad a ocho millones de niños que viven en países afectados por conflictos armados de aquí a 2010. Esta organización demanda también que la comunidad internacional incluya la educación como parte de la ayuda humanitaria en situaciones de crisis.